

חוק ומשפט תביעה אזרחית בגין פגיעה בשם בטוב ובמוניטין

ת.א. 17819/01 בבית משפט המחוזי חיפה בפני כב' השופט אברהם אליקים זכייני בריכת שחייה נגד מקומון חיפאי ועורך המקומון נגד צדדי ג' מדינת ישראל המחלקה לבריאות הסביבה ומהנדס המחוז

עיקרי המקרה:

ביום 4.6.99 התפרסמה כתבה במקומון חיפאי לפיה "נתגלו ליקויים במספר בריכות שחייה" באזור ובין השאר הזכרה בכתבה בריכה מסוימת שבה "נמצאה עכירות גבוהה של המים ודרגת חומציות גבוהה מהנדרש". התובעים, ששימשו באותה עת בעלי הזיכיון להפעלת בריכת השחייה המוזכרת לעיל, סברו כי פרסום אותה כתבה מהווה לשון הרע עד כדי פגיעה בשמם הטוב ובמוניטין שלהם ולכן הגישו תביעה כספית כנגד העיתון וכנגד עורכו.

העיתון לא התכחש לפרסום הכתבה אלא שלדבריו כל העובדות בכתבה הן אמת והיה עניין ציבורי רב בפרסומן. העיתון הוסיף והדגיש כי הכתבה כולה היא דיווח של מידע שנמסר לעיתון ע"י מהנדס המחוז בלשכת הבריאות המחוזית של משרד הבריאות. ביחד עם הגנתו שלח העיתון הודעת צד' כנגד מדינת ישראל ומהנדס המחוז, הודעה שנזנחה על ידי העיתון בשלב הסיכומים.

בית המשפט קבע כי פרסום העובדה לפיה בבריכה הנ"ל נמצאו עכירות גבוהה ודרגת חומציות גבוהה מהנדרש, עד כדי פגיעה ביעילות החיטוי, אכן עלולה להביא לפגיעה באדם או בעסקו והיא יכולה להיחשב בעיניו של קורא סביר כלשון הרע כהגדרת המושג בחוק אלא שהעובדות שבתיק זה הביאו את בית המשפט לדחות את התביעה מכמה סיבות כמפורט להלן:

1. על מנת שתוכר עילת תביעה, הפרסום חייב להתייחס לאדם או לגוף ספציפי ורק לו עומדת זכות התביעה מכוח החוק, או במילות סעיף 7 לחוק חייב להיות "נפגע ואילו בתוכן הכתבה לא היה רמז שיכול להוביל לפגיעה כלשהי במי מהתובעים ודין תביעתם להדחות.
2. תוכנם הכללי של הדברים שפורסמו בכתבה ובהתחשב בפרטיה המהותיים הכתבה הייתה כתבת אמת. במועד פרסום הכתבה היו בבריכה ליקויי תברואה משמעותיים באיכות המים עד כדי סכנת פגיעה בבריאות הרחצים עד כדי כך שמשרד הבריאות הורה ביום מסוים על הוצאת ילדים מהמים וסגירת בריכת הילדים, וזאת בנוסף לליקויים נוספים עליהם העיד מהנדס המחוז ואשר הביאו למשלוח מכתב מהמפקחת לבריאות הסביבה.
3. בנוסף בית המשפט ציין כי חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת מחייבים הקניית תוכן מעשי למעמד החוקתי שהוענק לחופש הביטוי ולחשיפת האמת ויש לעודד עיתונות חוקרת, בודקת ומתריעה בשער. קל וחומר כשמדובר במפגעים העלולים לפגוע בבריאותו של הציבור כך שהוא מצפה מאנשי התקשורת לפעול בדרך המבורכת בה פעלו הנתבעים במקרה זה. עיתון ועורך עיתון חייבים בחברה דמוקרטית לפעול ללא מורא ואין לתת יד לניסיונות להשתיק את העיתונות בדרך של איום בתביעה או בניהול תביעה במשך שנים כנגד עיתון ולעקר את חיצי קולמוסו כל אותה תקופה.

לאור האמור לעיל דחה בית המשפט את התביעה כנגד הנתבעים וחייב אותם לשאת בשכר טרחת עו"ד. כמו כן דחה ההודעה נגד צדדי ג' (לשכת הבריאות המחוזית ומהנדס המחוז) וחייב את הנתבעים שולחי ההודעה לצד ג' לשלם לצדדי ג' שכר טרחת עו"ד.

ניתן ביום כ"ב בתמוז תשס"ז 8 ביולי 2007